

Слѣдъ тѣзи думи Авраамъ и Исаакъ се завържихъ у дома си радостни. Богъ позна, че тѣ му се покоряватъ въ всичко, затова до смъртъта имъ не имъ прашаше никакво зло.

Слѣдъ нѣколко години Исаакъ порастиж и станж за женене. Той се ожени за една своя роднина, която се казваше Ревекка. Родителитѣ на Ревекка живѣехъ далече отъ Ханаанската земя; затова Авраамъ испрати съ нѣколко камили най-добриятъ си слуга да ѝ вземе и да имъ ѝ доведе. Слугата срѣщнажъ Ревекка най-напрѣдъ при единъ кладенецъ, който се намиралъ на край града. Той ѝ помолилъ да му позволи да си напои камилитѣ съ нейнитѣ кофи (защото тамъ нѣмало кофа) и тя се съгласила. Най-напрѣдъ дала нему да пие, а послѣ напоила и камилитѣ му.

При кладенеца слугата попиталъ Ревекка за Авраамовитѣ роднини. Тя му казала, че нейнитѣ родители сж роднинитѣ на Авраама и го завела у дома си. Слугата разказалъ на Ревекинтъ баща защо е дошелъ и му подалъ украшенията, които Исаакъ пратилъ на Ревекка. Родителитѣ ѝ се съгласили да ѝ оженижъ за Исаака, затова на другиятъ день ѝ качили на една камила и ѝ испроводили въ къщата на Авраама. Исаакъ излъзълъ самъ да посрѣщне на край града своята невѣста.

Исаакъ и Ревекка живѣли много добъръ животъ, като мъжъ и жена; затова Богъ ги благословилъ и отъ тѣхниятъ родъ се народили много человекъци, които се покланяли само на истинския Богъ.

